

JESÚS RIBERA UN ARTISTA DEL BRUC

GEMMA ESTRADA (COORD.)

Jesús Ribera

Un artista del Bruc

Gemma Estrada (coord.)

Ajuntament del Bruc
Publicacions de l'Abadia de Montserrat
2025

Primera edició, setembre de 2025
© els autors, 2025

La propietat d'aquesta edició és de
Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Ausiàs Marc, 92-98 - 08013 Barcelona
ISBN: 978-84-9191-378-8
Dipòsit legal: B. 11082-2025
Impress a Gráficas 94

Pròleg

Parlar de Jesús Ribera és molt més que referir-se a un artista excepcional. És acostar-se a l'ànima creativa d'un home profundament arrelat a la seva terra i al seu temps. Nascut al Bruc, on la tradició, la llum i la història s'entrellacen amb la vida quotidiana, Ribera va saber des de molt jove canalitzar la seva mirada única del món a través de l'art.

Des dels seus primers anys, el paisatge que l'envoltava —els carrers empedrats, les veus del poble, la textura del camp o de la muntanya— es va filtrar en la seva sensibilitat artística i va deixar una petjada indeleble en la seva obra. No és casual que molts dels seus treballs respirin aquesta mescla d'humilitat i de grandesa que només pot néixer d'un vincle sincer amb les arrels.

Aquest llibre pretén recórrer no sols la seva evolució com a artista, sinó també com a home forjat pel seu entorn, per la seva història familiar, i pels silencis i sons del Bruc. A través de les seves obres i del testimoniatge dels qui el van conèixer, descobrim no sols la tècnica magistral de Ribera, sinó la profunditat d'un pensament que buscava sempre transcendir l'evident.

Jesús Ribera, amb cada pinzellada o escultura, semblava voler dialogar amb l'etern. Però és en el record del seu origen, en aquest lloc concret on tot va començar, que millor comprenem l'autenticitat de la seva veu artística.

Aquest pròleg és, en aquest sentit, una invitació. La invitació a conèixer i a contemplar les seves obres, sí, però també a entendre el seu món.

Perquè per a entendre a Ribera, primer cal entendre d'on va venir.

RAFAEL GALVAN I RODRÍGUEZ
Alcalde del Bruc

Presentació

Tot poble i tot ciutadà són fills d'una herència cultural transmesa per les generacions passades. Prendre consciència d'aquest fet no sempre succeeix.

En el món i en el moment històric en què vivim, immersos en la tendència actual de globalitzar-ho tot, és més necessari que mai tenir curiositat pel passat del nostre poble, dels nostres avantpassats; en definitiva, per l'origen del lloc on vivim i de la seva evolució. Si, com a col·lectiu, procurem conrear aquesta curiositat, ens serà més fàcil gestar l'arrelament al lloc. Un arrelament necessari per forjar la mateixa dimensió històrica de cadascú de nosaltres. Per saber d'on venim i no perdre la identitat.

La Comissió Editorial de la Col·lecció Local del Bruc hem apostat per donar a conèixer a la ciutadania, a través dels llibres, el lloc on vivim i la seva dimensió històrica. Ho hem fet cercant diferents temes d'interès, començant per la història, els costums, els personatges i el patrimoni.

Desitgem que la nostra tasca sigui encertada i que serveixi per enfortir l'arrelament al poble del Bruc.

Aquest volum us presenta un recorregut per l'obra de Jesús Ribera Termes.

Agraïm de cor a Jesús-Àngel Prieto que, de manera totalment desinteressada, s'ofereix a venir al Bruc a conèixer les obres de Jesús Ribera i les referències històriques de la seva vida, i així poder escriure la part d'anàlisi de la seva obra.

Per poder oferir una visió al més completa possible de l'art de Jesús Ribera, hi ha qui ens ha explicat records viscuts i qui ha aportat fotografies, també s'ha visitat totes les persones que tenen alguna peça feta per ell i s'ha demanat fer-ne fotografies. Donem les gràcies per tot això a: Josep Alemany, Alfred Bastardes, Joaquim Castellet, Teresa Elias, Francesc Elías, Maria Escriu, Carles Estr-

da, Gemma Estrada, Jordi Garcia, Carme Jorba, Jaume Jorba, Josep M. Jorba, Carme Marquina, Francesc Mestres, Joan Mestres, Pilar Millaret, Òscar Miró, Lluïsa Puig, Núria Reventós, Conxita Ribera, Florentina Rovira, Josep Rovira, Maria Àngels Ruiz, Montserrat Sabaté, Andreu Solà, Joan Subirana, Montserrat Susagna, Joan Termes i Montserrat Vallès.

També hem d'agrair a mossèn Bernat Martorell la seva disponibilitat en deixar fer fotografies de les peces de l'església i a l'Ajuntament del Bruc, que custodia bona part del catàleg que es presenta.

COMISSIÓ EDITORIAL

LA VIDA DE JESÚS RIBERA

Jesús Ribera i l'època de canvi

En les dècades dels cinquanta i seixanta del segle xx, a Catalunya s'hi concentraren una sèrie de fets polítics, culturals i socials que, juntament amb una consciència crítica i col·lectiva de part de la gent, afavoriren que es pogués anar sortint de la grisor del franquisme.

Així, per exemple, el 1953 diverses personalitats catalanes a l'exili, Pau Casals, Josep Carner, Lluís Nicolau d'Olwer, entre altres, adreçaren a la UNESCO un memorial de protesta per la situació que patia el país. Un any després també es va constituir el grup de joves Catòlics Catalans (CC), protagonistes del primer activisme antifranquista i inspirats per l'antropòleg i escriptor Raimon Galí.

Entre el 1956 i el 1969 es va celebrar el Saló de Maig, també conegut com Exposició anual de Belles Arts, a Barcelona, a l'antic recinte de l'Hospital de la Santa Creu. Creat per l'Associació d'Artistes Actuals, que presidia Alexandre Cirici Pellicer, tenia com a objectiu contribuir a trencar amb la situació de marginalitat que patien les tendències postimpressionistes a Barcelona i a Catalunya en general. Fou un destacat punt de trobada d'artistes, crític i públic, que aplegà en les seves tretze edicions més de 900 artistes de Catalunya i també d'àmbit internacional. Es considera un antecedent del que esdevindria el Museu d'Art Contemporani de Barcelona. Jesús Ribera va participar en un dels certàmens. Possiblement fou l'any 1958, en què el Saló era presidit pel collbatoní Ramon Rogent.

A finals del 1959 va començar l'edició de la revista d'alta cultura *Serra d'Or*, publicada pel monestir de Montserrat. Amb l'ajut d'un grup d'intel·lectuals, era redactada en català i destinada a oferir col·laboracions literàries, informacions, cròniques, etc., sobre aspectes diversos de la vida religiosa, cultural i social.

El 19 de maig de 1960 van tenir lloc els incidents de caràcter nacionalista coneguts com Fets del Palau de la Música, en l'acte d'homenatge del centenari del naixement de Joan Maragall organitzat

per l'Orfeó Català. En presència d'alguns ministres franquistes, una part del públic corejà el Cant de la Senyera, considerat, oficiosament, himne nacional. Per la qual cosa molts catalanistes, entre els quals Jordi Pujol, foren detinguts.

Aquell mateix any, Picasso dissenyà els dibuixos per als esgrafiats de la nova seu del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona i es publicà el rellevant poemari *La pell de brau*, de Salvador Espriu.

Entre 1962 i 1965 se celebrà el Concili Vaticà II, convocat pel papa Joan XXIII, que va suposar una actualització de l'Església atesa la notable obertura a la societat moderna que duia com a expectativa.

El 1961 fou creat Òmnium Cultural a Barcelona, pels prohoms Joan B. Cendrós, Lluís Carulla, Fèlix Millet, Pau Riera i Sala, i Joan Vallvé i Creus, amb la finalitat de revifar el món cultural català. Pel desembre del mateix any naixia la revista *Cavall Fort*.

El 1962 es fundà Edicions 62, editorial de la qual sortiria una obra tan significativa com *Nosaltres els valencians*, de Joan Fuster. Aquest mateix any s'editaren els primers discos de la Nova Cançó, com ara el disc *Espinàs canta Brassens*.

El 14 de novembre de 1963, l'abat de Montserrat, Aureli Maria Escarré, va fer unes declaracions al periòdic francès *Le Monde* en defensa dels drets de la nació catalana i contra el règim franquista. I el 1964 es va emetre el primer programa informatiu en català, «Mare Nostrum», a TVE Catalunya, amb reportatges d'art, cultura i societat.

Igualment són anys amb nous dirigents mundials, com Nikita Khrusxov i John F. Kennedy, i amb personatges de gran impacte social, com Fidel Castro i Martin Luther King.

En aquest context català i internacional es va formar, va viure i va crear Jesús Ribera.

Jesús Ribera: trajectòria vital

Jesús Ribera Termes, fill de Margarida Termes i de Joan Ribera, va néixer a cal Pere de l'Onclo, al Bruc de Dalt. Una casa que, com la majoria de les del carrer, tenia el seu pou, el seu hort i una vista espectacular a la muntanya de Montserrat. El paisatge viscut, la muntanya, els horts, la vinya, el bosc... van forjar ja en ell, des de ben petit, una manera de viure que va influir totalment en la seva obra.

Orfe de pare des dels sis anys, l'avi Miquel, el pare de Margarida, va suplir-ne la pèrdua. Com a bon *pater familia* es mostrava autoritari, però fou un avi sempre present, que li donava consells, molta estima, i que li ensenyà la vida de pagès. Fou també un home molt religiós. En Jesús sovint en parlava als seus amics. Una de les dites que explicava recordant l'avi era la frase que li deia quan anaven tots dos des del pati de casa cap a l'hort tot passant per un caminet: «Aquest és el camí del cel!». Ben segur que la religiositat de l'avi el va influir, però sabem que la seva religiositat anava més enllà dels aspectes formals de la religió. Per a ell, la força del més enllà impregnava tota la natura.

Mossèn Jaume Torrent, qui va ser rector del Bruc els anys 60, va dir d'ell: «L'amor a Déu i al seu poble eren les dues constants que motivaven tota la seva vida», i talment restà escrit al programa de l'exposició de l'obra de Ribera realitzada el 1980 a la sala de plens de l'Ajuntament.

Al Bruc del Mig, a ca la Tuies, hi vivien els seus tiets i la seva cosina Conxita Ribera. Cada dia Jesús hi anava a dinar en sortir de l'escola per no haver de tornar al migdia fins al Bruc de Dalt. Conxita recorda el caràcter sempre alegre i bromista del seu cosí. A cada pas l'anomenava «nena» i quan s'acostaven els Reis li aconsellava: «Demana forces coses que els Reis no paguen!». També recorda la Conxita que era un noi que sempre estava content i que contínuament rumiava alguna cosa per explicar. Igualment imaginava formes diferents a tot arreu. Així, en un endoll capgirat ja inventava una forma nova; amb un

tronc, una altra de diferent. Quan sortien al pati la invitava a mirar amunt i li deia: «Són macos el cel i les estrelles!». I amb aspecte ben misteriós li recitava: «Eren tres quarts d'una de la nit quan la platejada lluna amenaçava de treure foc... Llavors, a poc a poc, a poc a poc, a poc, a poc, s'aixecava... la tapa de la comuna!».

És ben coneguda l'activitat de Jesús Ribera al Bruc en diversos aspectes de la comunitat. Havia cantat les caramelles i també fet teatre i *Els Pastorets*, com a actor i també pintant els decorats. Per Nadal la Parròquia organitzava un concurs de pessebres en el qual sovint participava. El seu cosí Joan Termes ens ha recordat que alguns pessebres els ideava amb sacs coberts de guix per donar les formes a les muntanyes, i que un Nadal en va fer un amb una atzavara. Al menjador de casa hi posava els pessebres fets amb diorames utilitzant trossos de troncs, suros, sorra... Tot plegat amb molta profunditat i perspectiva. Teresa Elías recorda que un any va muntar l'escena del Naixement en viu en una feixa sota el Bruc de Baix, ja al torrent de l'Illa. Un espai aprofitat com un gran decorat a la falda del torrent. Així, en sortir de la Missa del Gall, tots els feligresos el van poder contemplar des de la plaça de l'església.

El seu cosí Joan passava hores i hores a casa d'ell observant com en Jesús, més gran, amb una facilitat espectacular, feia i desfeia amb diferents materials, dalt les golfes on tenia el taller. Tot el que podia ser útil per elaborar una peça ho arreplegava, com ara els maons cremats de les bòbiles. Jesús va esdevenir una persona fantàstica per al seu cosí Joan, com si en fos el germà gran. Se l'enduia a la muntanya on moltes vegades anava a escalar i sempre tornava amb alguna cosa de la natura per a fer-ne una peça de creació.

Per a una Festa Major del Bruc va construir una font al Bruc de Dalt davant del portal de casa seva. Va cobrir totalment la façana amb vegetació i feu sortir l'aigua per un broc que va connectar des de dins de la cuina cap al carrer. Núria Reventós, de cal Fassiné, veïna del Bruc de Dalt, comenta que en Jesús, dia sí dia també, estava content i que s'enamorava de qualsevol cosa de la natura. I explica, a més a més, que per a una festa del carrer que van muntar entre els veïns va fer una altra font al racó o xamfrà de les façanes de l'hostal del Bruc de Dalt.

De ben jove va treballar a la botiga de cal Carlets on sovint es quedava a dinar. Carles Estrada, el fill de la casa, comenta que a l'hora de la migdiada Jesús l'acompanyava per ajudar-lo a endormiscar-se tot explicant-li contes meravellosos que s'inventava, que a vol-

tes es convertien en terrorífics! A la botiga també hi treballava de dependenta Montse Sabaté. Recorda molt bé com n'era, de divertit, Jesús. Quan ella arribava al matí amb el seu pentinat de mitja melena i un llacet al costat, de seguida Jesús l'advertia: «Així no quedes bé», i amb la mà li esbarriava el cabell tot dient: «Has de portar una camisa de quadres, viure a pagès i tenir un cavall». De bromista, n'era una estona llarga. En una festa a la plaça, es va posar a ballar sardanes amb un banderí penjat a cada orella.

La mare, Margarida, tenia uns oncles a Collbató amb qui Jesús passava temporades, i fins i tot va arribar a anar-hi un temps a escola. Un Nadal, cap al 1956-57, ens recorda Carme Jorba que, essent-ne el mestre don Ricardo, les noies de l'escola van treballar per a regalar als pares una rajola pintada. En cadascuna Jesús els va pintar un àngel de cabells rossos. Justament en aquests mateixos anys d'adolescent, va poder assistir a classes de pintura al taller de l'artista Ramon Rogent (1920-1958), a la casa que la família té a Collbató. També va estar un temps al taller d'orgues de Collbató (aleshores propietat de Joan Rogent) fent treballs amb fusta.

La pràctica de l'escoltisme va ser rellevant en la vida de Jesús, i va aportar-li moltes amistats i coneixences. Pels voltants del 1956 va arribar al Bruc el rector Jaume Torrent i de seguida va fer una important tasca d'aglutinar i esperonar en aquest sentit els nois joves. Va formar un grup d'escoltes, o minyons de muntanya, dins de l'agrupació diocesana i, amb el suport de Jaume Tour, s'organitzà un campament a can Jorba durant tres dies d'un camp-escola de formació. Després, mossèn Jaume feu venir de Barcelona Artemí Vallès i Xavier Porcel per tal de portar la secció escolta del Bruc. S'hi van formar dues patrulles, cadascuna de set nois. Josep Maria Jorba explica que una de les moltes activitats dels minyons foren les excursions que feien un cop cada mes i també els campaments a Susqueda i Planoles. I Jaume Jorba recorda l'ascensió a l'Aneto en què va participar Jesús juntament amb Quim Castellet, Jaume Jorba i Xavier Porcel.

Els valors de l'escoltisme lligaven de ple amb la personalitat de Jesús i ell s'hi va implicar del tot. El seu tòtem era l'isard, que bé corresponia a l'agilitat del seu tarannà.

Als catorze anys es traslladà a Barcelona a treballar al taller de serigrafies de Joan Salvador Saumell. Va ser en aquesta època que ell i els seus amics del grup escolta del Bruc, amb el suport del rector, van editar la revista *Lligam*. Jesús feia el disseny de les portades

i les imprimia amb el seu amic Jaume Jorba, de manera gairebé clandestina, aprofitant les eines de serigrafia del taller. Quan les tenien impreses les portaven cap al Bruc. L'equip de redacció, tal com s'especifica al número 1 de la revista, estava format pels nois de l'anomenada «Colla Isidre Llusà»: Xavier Porcel, Jaume Torrent, Jesús Ribera, Joaquim Castellet, Jaume Pons, Francesc Elias, Joan Garcès i Jaume Llorens. Se'n van editar 11 números des de l'abril del 1963 fins al març del 1964.

Als divuit anys començà a festejar amb Maria Àngels Ruiz, jove filla de la família Ruiz Combàlia que estiuejava al Bruc i residia a Barcelona. En treballar i estudiar, Jesús, a Barcelona, durant la setmana Maria Àngels i ell podien trobar-se més sovint. Maria Àngels explica que tenien per costum anar al teatre Romea, passejar per les Rambles, escoltar música, i que eren les seves cançons preferides les d'en Miquel Porter i d'altres components dels Setze Jutges. També les cantaven i tocaven la guitarra i l'harmònica. Els caps de setmana es retrobaven al Bruc on les sortides a la muntanya eren activitats habituals. Una vegada, com recorda Maria Àngels, van estar tot un dia fent una carbonera al mateix bosc prop de la serra de Can Mata. Jesús coneixia la muntanya de Montserrat pam a pam. Sovint sortia de casa i anava a córrer pels camps. Els racons de Montserrat eren els seus companys i els considerava una mena de paradís, un lloc on no hi havia ni temps ni soroll.

Va començar a estudiar a l'Escola Massana als disset anys. Allà va fer també molts amics amb els quals era costum trobar-se al bar Santa Anna del carrer dels Arcs, juntament amb joves del grup escolta Abat Marcet que tenien la seu al mateix edifici. Gràcies al seu caràcter molt obert va envoltar-se d'amics i amigues a qui sovint convidava a casa seva al Bruc per anar a ajudar l'avi a collir els raïms i per fer sopars. Una amistat que fins i tot després de la seva mort va continuar amb la seva mare, Margarida.

A Barcelona, un parell de cops al mes, amb els companys de la Massana i del Bruc que també hi estudiaven, era costum anar a visitar les sales d'exposicions (Dell'Arte, Gaspar, René Metrás, Sira, Ateneu Barcelonès) i comentar les cròniques d'art que escrivia en Cirici Pellicer a la revista *Serra d'Or* i la crítica que feia cada setmana, a *El Noticiero Universal*, Rafael Santos Torroella.

Quan tenia vint anys va començar a treballar al taller de ceràmica de Jordi Aguadé, fundat el 1950. Aguadé havia sigut alumne de

l'Institut Escola i també aprenent del ceramista Josep Llorens Artigas. Va estudiar a Suècia i, en tornar a Barcelona, els dissenys del seu taller i la seva ceràmica d'ús van revolucionar el mercat de la ceràmica. Una de les peces realitzades al taller en les quals treballà Jesús esdevindria el mural frontal de rajoles per a la façana de l'església de Santa Eulàlia d'Esparreguera i el frontal del faristol de l'església del Bruc. Aguadé fou un dels membres fundadors de «La Cantonada», un grup de disseny multidisciplinari de gran rellevància durant els anys 60 i 70. El taller es trobava a Horta, barri on també residia Jesús Ribera, que va poder fer-se molt amb les persones que hi vivien i forjar una profunda amistat especialment amb els qui tenien inquietuds intel·lectuals.

Malgrat que visqués a la ciutat, mai no va oblidar el seu poble i la manera de fer que n'era habitual. Feia viure les seves percepcions, fins i tot les més insignificants, als qui tenia al seu voltant. Comunicatiu i sociable, tenia amics a tot arreu i els sabia encomanar l'optimisme i les ganes de viure, de viure en llibertat.

Per un accident laboral en un dels forns del taller de ceràmica, Jesús Ribera va morir el dia 3 de juny de 1965. Mossèn Jaume, el rector que havia vist les qualitats artístiques del noi i que havia animat la seva mare que l'enviés a estudiar a l'Escola Massana, va deixar escrita una *Evocació* per a ell el dia 22 de novembre del 1980 (com hem dit més amunt arran d'una exposició de la seva obra celebrada a la sala de Plens de l'Ajuntament del Bruc). En aquesta evocació va escriure el següent:

«Com va ser que em vaig adonar de la sensibilitat artística d'en Jesús? Molt senzillament. En una de les sortides que fèiem per aquests paratges meravellosos del Bruc, en Jesús va trobar un tros de cep sec de forma estranya, se l'endugué a casa i l'endemà el va portar convertit en una bonica i enginyosa imatge de la Mare de Déu en actitud de pregària. A partir d'aquí i també de l'exposició realitzada a l'Hotel,¹ de la qual ell en fou l'ànima i principal col·

1. Exposició organitzada per Mn. Jaume amb els Minyons de Muntanya. Es va realitzar en un hotel regentat per la família Jorba de cal Moisès, situat a la casa del Bruc del Mig núm. 53, on hi havia hagut el convent de les monges dominiques. Hi van exposar dibuixos fets pels infants de l'escola, de Jesús i de diferents objectes que havien portat els Minyons de Muntanya, com petxines i cargols, en un escenari que imitava un mar, i també hi van plantar una tenda de campanya.

laborador, va quedar demostrat que realment en Jesús posseïa fins d'esperit i habilitat d'artista. L'adreçarem a l'Escola Massana on, amb gran aprofitament, va realitzar els seus estudis, palesant la seva facilitat en tots els camps artístics, pintura, ceràmica, escultura, etc. Que era un artista complet ho confirmà el Sr. Güell, director de l'escola Massana, en una visita que ens feu, manifestant la intenció de destinar-lo a París, una vegada acabats els estudis, per tal de perfeccionar-se».

Amb motiu de la mort d'en Jesús Ribera, a l'Escola Massana fou celebrada una missa davant de la creu gòtica dels claustres de l'antic Hospital de la Santa Creu. Una nombrosa assistència de persones acomiadaren el fèretre, cobert amb una llaçada catalana.

La seva trajectòria artística, no sabem cap a on s'hauria adreçat, però ben segur que hauria estat exitosa. La seva petjada vital i la seva personalitat han deixat un record encara avui inesborrable entre les persones que el van conèixer.

Jesús Ribera, amb barretina, i el seu cosí Joan Termes.

Amics d'en Jesús al portal de casa seva visitant la mare i l'avi.

Font realitzada per Jesús Ribera davant de casa seva
amb motiu de la Festa Major.

Caramelles. Darrere de mossèn Jaume, Jesús Ribera.

Exposició a la sala municipal d'Igualada organitzada pel CECI. 1994.

ASSAIG DE CATÀLEG
DE L'OBRA DE JESÚS RIBERA

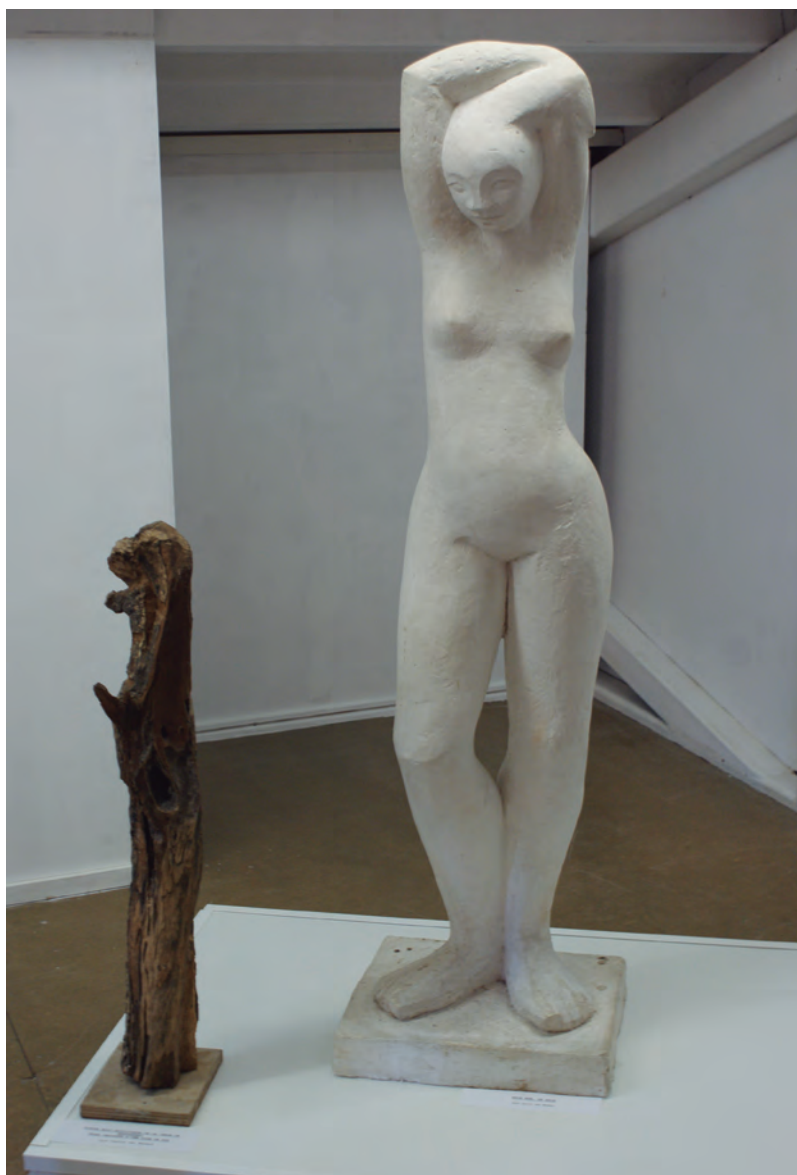
El motiu principal d'aquesta publicació és recollir les obres conegudes de Jesús Ribera. Amb el pas dels anys, i per diferents circumstàncies familiars, foren dipositades en diversos espais i habitatges. Una part del conjunt va ser cedida per Maria Àngels Ruiz a l'Ajuntament i a l'Església de Santa Maria del Bruc. Altres parts es conserven en cases de familiars, amics de l'autor i vilatans.

S'ha fet un treball exhaustiu de recerca per tenir-ne el recull. Si bé no es poden mostrar totes les obres de Jesús Ribera, la publicació acull les més representatives i les que ens donen una visió ajustada del que va arribar a crear.

Presentem, així doncs, les fotografies que hem agrupat en cinc apartats: escultures; pintures; dibuixos (molts dels quals són treballs de curs de l'Escola Massana); objectes, i les portades de la revista *Lligam*.

El recull, l'hem anomenat «assaig» de catàleg. No podem parlar d'un catàleg pròpiament dit perquè de la majoria de les obres no disposem ni del títol ni de la data, però sí que en alguna podem veure-hi la signatura i l'any.

Escultures

Col·lecció de l'Ajuntament del Bruc.

Collecció particular.

Pintures

Collecció particular.

Collecció particular.

Collecció particular.

Col·lecció de l'Ajuntament del Bruc.

Dibuixos

Collecció particular.

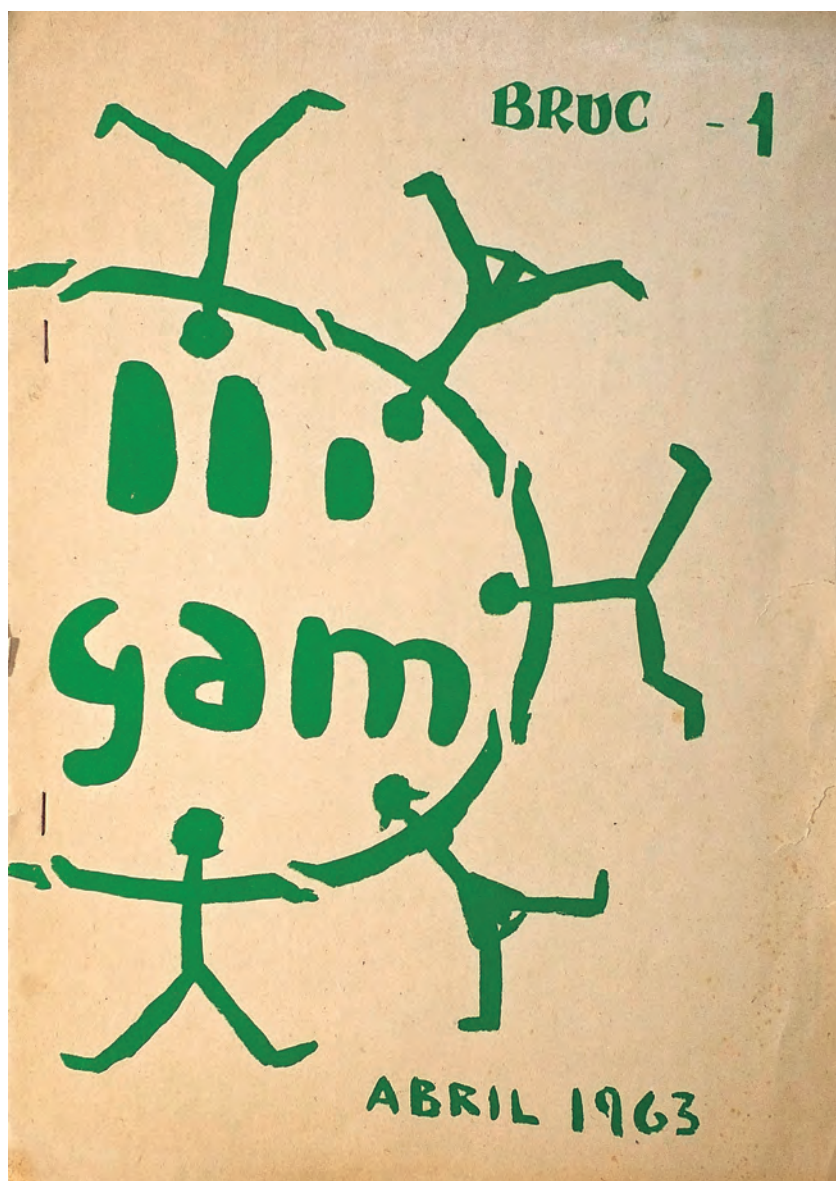
Collecció particular.

Objectes

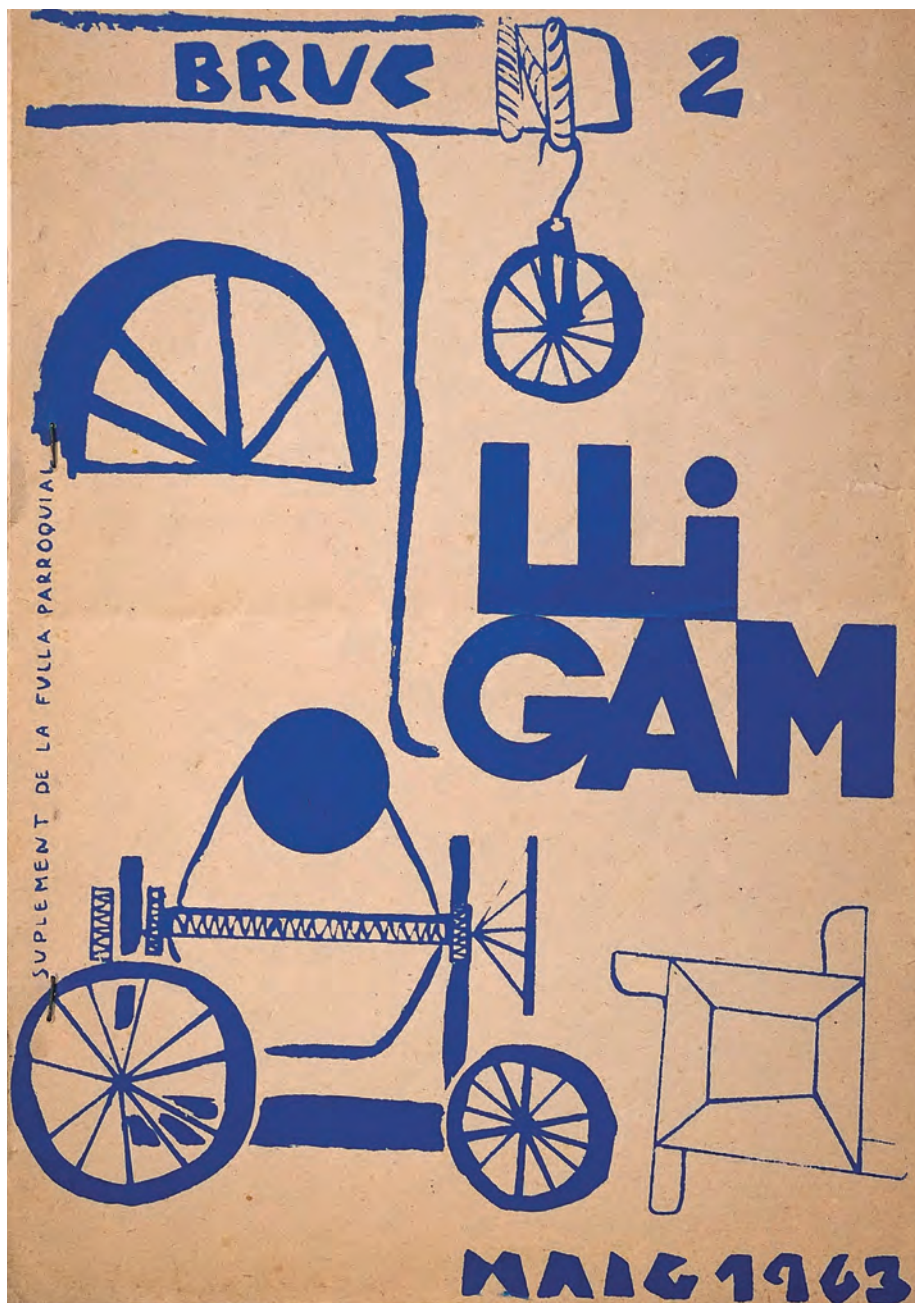

Collecció particular.

Portades de la revista *Lligam*

Col·lecció particular.

Collecció particular.

Sumari

Pròleg	5
Presentació	7
LA VIDA DE JESÚS RIBERA	9
Jesús Ribera i l'època de canvi	11
Jesús Ribera: trajectòria vital	13
Jesús Ribera, l'estudiant que no fou	29
ASSAIG DE CATÀLEG DE L'OBRA DE JESÚS RIBERA	37
Escultures	41
Pintures	59
Dibuixos	71
Objectes	95
Portades de la revista <i>Lligam</i>	101

Jesús Ribera, un jove bruquetà mort prematurament, podria haver esdevingut un creador notable. Des de la comissió de publicacions del Bruc hem recollit en aquest volum bona part de les seves obres: pintures, escultures, dibuixos i objectes. Tot i que la seva obra no és desconeguda, hem considerat que calia deixar-la exposada en un volum.

En aquest llibre, a part de les seves creacions, també hi trobareu aspectes de la seva vida, gràcies al relat de les diferents persones que el van conèixer i que el recorden: amics, familiars, veïns del Bruc i companys de joventut. A més a més, una anàlisi de la seva obra ens aporta una aproximació molt interessant de com va treballar i quines influències va rebre.

Un recull que mostra el seu amor a la terra i a la gent.

Ajuntament del

Bruc

**Diputació
Barcelona**

Generalitat de Catalunya
**Patronat de la Muntanya
de Montserrat**